

IŽENGUS I NAUJUOSIUS METUS

Staigiai, vienoj akimirkoj, veik nepasijusdami, o gal tik kaip nerūpestingi vaikai, triukšmaudami, su šampano taure rankoj, išengėm į 1985 metus. Ir linkėjom vieni kitam tiem kažin ko - ko linkime, pakartotinai, kas metai; ir kas met tą patį linkime, kadangi niekad pilnai neatsiekiame. O gal nei nežinome ko siekiame - ar turime siekti...

Metai, kaip ir pats gyvenimas, yra dovana. Reiškia, kad yra kieno nors duoti, dovanoti.

Tačiau kaip mes, taip ir Dievas, neduoda savo dovanos visiškai "dykai" - veltui, be tikslo, be jokios atskaitomybės.

Taigi metai, kaip ir pats gyvenimas, yra tam tikras pašaukimas" būtent šaukimas gyventi, dirbti, kurti, ką nors tiksliau atsiekti; ir veikti su giliu atskaitomybės - atsakomybės jausmu. /Tik prisiminkim palyginimą Kristaus apie talentus /.

Ir Nauji Metai, taip ir užbaigėm civiliai pernai paskelbtus Kazimierinius Metus. Bet ar kas nors pasijuto? Ar pagalvojo? Ar tarėsi taip, triukšmaudamas, šokdamas, su šampano taure, užbaigiantis ir Kazimierinius Metus?

Mums, lietuviams ir katalikams, būtų tikrai liūdna taip užbaigti, didžiojo Lietuvos Vyro metus: taip neryškiai, beprasmiškai, pagoniškai.

Todėl šv. Kazimiero parapija dar kartą primena, kad Kazimieriniai Metai pas mus dar neužsibaigė; dar jų pilnai neatšventėm; dar ne suvedėm galutinės metinės sąskaitos...

Juos užbaigsim kovo mėnesį, su jubilėjine šv. Kazimiero švente. Juk su ja ir pradėjom jubilėjinius Metus.

Tačiau jau laikas pradėti vesti sąskaitas. Ir atsakyti į gyvybinius klausimus:

- Kokią reikšmę šv. Kazimieras turi lietuvių tautai? - Kad ir nepilną, bet šioki toki gilesnį atsakymą į šį klausimą kiekvienas lietuvis turi surasti; ir atsakyti sau pačiam, ir kitiems.

- Ką mums, kaip lietuvių tautai, kaip lietuvių kolonijai, šie Ka-

1ª CARTILHA TUKANO

CASIMIRO BÊKŠTA

SEDUC/AM.

GOVERNO
GILBERTO
MESTRINHO

RUMO CERTO

Tukanų indėnų genties elementorius, kurį parašė kun. Kaz. Bėkšta.

zimieriniai Metai atnešė? Ar nors kiek pakėlė ir religiniai pažadino lietuvišką dvasią? Ar ir tautišku mo atžvilgiu nors kiek mus atgaivino? Ar padėjo ir kitataučiams nors kiek daugiau susipažinti su Lietuvos šventuoju?

- Ką man, asmeniškai, šie metai atnešė? Ar aš nors kiek plačiau susipažinau su šiuo ir lietuvių tarpe dar mažai pažįstamu šventuoju?

Ir ar nors kiek supratau, kad šv. Kazimieras yra mums įrodymas, jog žmogus gali tapti šventuoju net ir gyvendamas karališkame dvare, net ir sumaterialėjusiame mūsų pasaulyje? Ir net pilnoje jaunystėje. Tik

reikia stipresnės valios ir gilesnio vidinio nusistatymo.

- Ką aš pats /pati/. padariau, ir ką iš savęs daviau, kad šie metai tikrai būtų, kaip pats popiežius pabrėžė, "malonės metas, žymintis giliai reikšmingą posūkį lietuvių tautos istorijoje" /L'Osserv. R. 27.08.1984 /?

- Ar, suveddamas visas šių besibaigiančių Kazimierinių Metų sąskaitas, neprieinu prie kokios konkrečios išvados - ryžto, asmeninio ir visuomeninio?

ML stengsis pateikti medžiagos asmeniniam ir visuomeniniam susimąstymui, svarstymui, ryžtui ir veikimui. (nukelta į 5-tą psl.)

SEMANARIO

MŪSŲ LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Metinė prenumerata Brazilijoj Cr\$. 30.000,00

Prenumerata paprastu paštu i užsieni: 35 Dol.

Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikon: 60 Dol.

GARBĖS PRENUMERATORIUS Cr\$. 30.000,00

Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anūncios) mokami už skilties (Coluna) centimetra Cr. 2500,00

Už skelbimų kalbą ir turinį, Redakcija neatsako. Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

Straipsnius ir Korespondencija Redakcija taiso bei tvarko savo nuožiūra.

Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėjų nuomonę.

Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti FRANCESCO GAVĖNAS ar PETRAS RUKŠYS vardu.

Rua Juatindiba, 28 Parque da Moóca - CEP 03124

São Paulo - Brasil

Diretor Responsável: VYTAUTAS BACEVIČIUS

Administrador: PETRAS RUKŠYS

Redige Equipe Editorial - Fone: 273-0338

Atskiro numerio kaina Cr\$. 700,00

I P. Ameriką oro paštu: 45 Dol.

I tolimus kraštus: 75 Dol.

Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cr\$. 50.000,00

Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

FAKTIŠKAI SUSTABDYTI SIUNTINIAI Į LIETUVĄ

1956 metais, taigi praslinkus porai metų po Stalino mirties, sovietinių rusų valdžia atidarė vartus siuntiniams iš užsienio ir vedė kitokias "prekybines" kombinacijas. Sovietų gyventojams buvo leista gauti iš užsienio siuntinius, jeigu jų siuntėjai apmoka aukštus Sovietų Sąjungos muitus. Šiam reikalui tvarkyti buvo duodamos Sovietų ir atitinkamų kraštų licencijos siuntinius priimti, juos apmuitinti pagal Sovietų muitų tarifus ir pašto keliais persiųsti adresatams. Licencijuotos įstaigos savo ruožtu įsteigė daugybę skyrių įvairiuose Vakarų kraštų miestuose. Jos sąžiningai ir labai kruopščiai paimdavo maito mokesčius, supakuodavo siuntinius ir atlikdavo kitus patarnavimus.

Tai buvo labai pelningas "atradimas" Sovietams, nes milžiniškus muitus už siunčiamas dovanines prekes išrinkdavo ne Sovietų patatyti valdininkai, bet minėtų persiuntimo kontorų pareigūnai. Taigi Sovietai, galima sakyti ir "pirštelio nepajudinė", iš daugelio Vakarų kraštų gaudavo milžiniškas pinigų (svetimos valiutos, kurios jie visada stokojo) sumas. Jau kartą esame minėję kad tikrai viena licencijuota persiuntimo kontora Chicagos miesto centre per 29 metus surinko ir persiuntė Sovietų įstaigoms 75 milijonus dolerių.

Kad ir labai ribota ir brangia galimybe padėti savo giminėms okup. Lietuvoje per daugiau kaip ketvirtį šimtmečio pasinaudojo dešimtys tūkstančių lietuvių. Tuo jie gerokai parėmė saviškius Lietuvoje, bet gal dar daugiau parėmė oku-

pacinę valdžią. Reta išėivių šeima tokiu būdu neparėmė saviškių. Ne mažas skaičius lietuvių siuntinių išlaidoms išleido dešimtis, o kiti net šimtus tūkstančių dolerių. Taigi, kad ir sunkiomis sąlygomis, parama buvo labai efektyvi. Buvo neturtingų šeimų Lietuvoje, kurios iš dovaninių siuntinių ir gyvendavo. Okupuotosios Lietuvos lietuviai dovaninius siuntinius labai vertino, nes jie visada stokojo būtiniausių dalykų, kurių savo krašte arba nebuvo, o jeigu buvo, tai jiems neprieinami, nenuperkami. Jei mūsų politinių pastangų išlaisvinti Lietuvą jie praktiškai kaip ir neįsijudavo, jei mūsų sukurtų kultūrinių vertybių ir išleistų veikalų negaudavo, tai siuntiniai buvo vienintelis dalykas, kurį jie praktiškai iš išėivijos gaudavo ir tokiu būdu gautą paramą pajusdavo.

Bet nuo š. m. rugpiūčio 1 d. Sovietų valdžia dovaninių paketų priėmimo kontorų veiklą sustabdė, atšaukdama anksčiau išduotas licencijas. Jos jau nustojo veikusios, likvidavosi. Taigi Lietuvos žmonės nebegali gauti iš užsienio siuntėjų apmokėtais muitais siuntinių.

Tačiau dar liko viena galimybė — siųsti siuntinius tiesiog per paštą, kad už juos muitą apsimokėtų patys siuntinių gavėjai. Tokio būdo sustabdyti Sovietai nesiryžo, nes juos saisto įvairios tarptautinės konvencijos. Vadinasi teoretiškai galima siuntinėlius siųsti, įteikiant juos pašto įstaigoms. Bet praktiškai?

Sovietų įstaigos be galo suvaržo siunčiamų dalykų asortimentą. Negalima siųsti daugelio dalykų, pvz. vaistų, vitaminų, pašto ženklų ir jų kolekcijų siūly, laikrodžių, radi-

jo ir televizijos įrengimų, magnetofonų ar jų dalių, madų katalogų, religinių dalykų, apyrankių, negatyvų, nuotraukų, spausdinių, piešinių, grafinės dokumentinės medžiagos ir daugelio kitų dalykų.

Tačiau ir leidžiamų siųsti dalykų sąrašas nebūtų labai trumpas, jeigu... O tas "jeigu" — Sovietų įstaigos nustatė nepaprastai aukštus muitus, kuriuos turėtų apmokėti siuntinių gavėjai. Štai kai kurie pavyzdžiai: kavos 1 kg. — 10 rb., paltai — 60 — 100 rb., suknelės — 25 rb., džinsinės ar velvetinės kelnės — 80 rb., sijonas — 25 rb., moter. palaidinukė — 15 rb., odinis paltas — 150 rb., batai — 30 rb., kailiniai batai — 40 rb. ir pan. Šį sąrašą būtų galima dar gerokai pratęsti, bet iš to džiaugsmas nebūtų didelis. Praktiškai muito mokestis, kurį turėtų sumokėti gavėjas, yra toks, kokia daiktų kaina Lietuvoje plačiai išplitusioje "juodoje rinkoje". Turint galvoje labai mažą darbo žmogaus mėnesinį atlyginimą (70-120 rb.), visiems aišku, kad siunčiamų dalykų gavėjas negalės išsipirkti, taigi ir siųsti kažin ar yra prasmės.

Vadinasi, siuntinių siuntinėjimas ir parama mūsų tautiečiams okup. Lietuvoje praktiškai nukirstas. Kitais žodžiais, minėtais potvarkiais padidintas vargšų ir darbo žmonių skurdas. Bet kodėl gi bolševikų valdžia atsisakė jiems labai lengvu būdu užsienio valiuta gaunamų milijonų? Nors pinigų labai reikia, bet jų buvo atsisakyta propagandiniams sumetimais: kiekvienas siuntinys griaudavo bolševikų prieš užsienio kraštus nukreiptą jų propagandą, kuri kalbėdavo apie "nepaprastą skurdą Vakarų kraštuose". Reikia manyti, kad, sustabdžius siuntinių gavimą, propaganda dar padidės, su bolševikų viltimis, kad po keleto metų jų žmonės pradės tikėti apie skurdų Vakarų žmonių gyvenimą...

b.kv.

AUKA PRISIDĖK PRIE LIETUVIŠKOS
SPAUDOS IŠLAIKYMO

RESTORANAS

VIKTORAS LUKAVIČIUS
Savininkas

Lietuviški ir europietiški valgiai
MALONUS PATARNAVIMAS

Rua Espírito Santo, 118 - Tel. 441.6846
SÃO CAETANO DO SUL

Dr. ALEKSAS KALINAUSKAS

Dr. PAULO KALINAUSKAS

ADVOGADOS

Inventário, Despejo, Desquite, Divorcio,
Processo Crime, Processo Trabalhista, Etc.

Rua 15 de Novembro, 244 - 4 anu. - Conj. 9 - Fone: 37-8958

BRAZILIJOS LIETUVIŲ BENDRUOMENĖ

SENIAU IR DABAR

Stasys Vancevičius

(tęsinys iš praeito nr.)

PIRMOSIOS BRAZILIJOS LIETUVIŲ BENDRUOMENĖS DEKADENCIJA IR ŽLUGIMAS

B. L. Bendruomenės Valdybos
Pirmininkas J. Antanaitis
atsistatydina

Pirmoji Brazilijos Lietuvių Bendruomenė, subūrusi visas 1958 metais veikusias lietuviškas organizacijas São Paulo mieste, pravedusi gerai pasisekusius rinkimus ir gražiai veikusi iki 1959 metų pirmųjų mėnesių, pakrypo į dekadenciją ir susilaukė ilgainiui neišvengiamo žlugimo.

Pirmojo smūgio B.L. Bendruomenė susilaukė dėl jos valdybos pirmininko J. Antanaičio atsistatydinimo. Valdybos pirmininkas J. Antanaitis, net nesušaukęs visos valdybos posėdžiui, įteikė Tarybos pirmininkui Dr. E. Draugeliui atsistatydinimo raštą, nenurodydamas to atsistatydinimo priežasties. Tai buvo vienas iš skaudžiausių valdybos pirmininko pasielgimų.

B.L. Bendruomenė, netekusi valdybos pirmininko dar bandė šį reikalą sutvarkyti. 1959 m. Balandžio mėnesį, B.L. Bendruomenė Tarybai pritariant, naujo valdybos pirmininko pareigas pradėjo eiti, iki metų pabaigos, pirmasis tos valdybos vice-pirmininkas klebonas kun. P. Ragažinskas. Dar tais pačiais metais, Liepos 18 dieną buvo suruoštas Dariaus ir Girėno Išėivių Dienos paminėjimas Vila Zelinoje, Seselių Pranciškėčių gimnazijos salėje, pritariant visoms lietuviškoms organizacijoms, spaudai ir radio lietuviškų pusvalandžių vadovybėms talkininkaujant.

Bet J. Antanaičio atsistatydinimas iš valdybos pirmininko pareigų taip stipriai paveikė visus bendruomenės narius, kad naujoji valdyba su klebonu kun. P. Ragažinsku priešaky, nors dėjo daug pastangų, bet ilgainiui nepavyko atstatyti B.L. Bendruomenės veiklos ir laikui slenkant, visas veikimas silpnėjo ir nebuvo kitos išėties kaip tik susilaukti galutinio žlugimo.

Tik keliems metams praėjus, kada į São Paulo lietuvių koloniją persikėlė kunigai jėzuitai, vel iš naujo buvo pradėta galvoti atnaujinti Brazilijos Lietuvių Bendruomenė. Ilgainiui buvo pravesti Brazili-

jos Lietuvių Bendruomenės rinkimai, kuriuose dalyvavo vos trečdalis balsuotojų, po 1958 metais įvykusių rinkimų, kada lietuvių kolonijoje buvo pasiekta apie 1.600 balsavusių lietuvių.

Per eilę metų Brazilijos Lietuvių Bendruomenė nežlugo ir veikla iki šių dienų. Tačiau plačiau išvystyti Bendruomenės dar nepavyko.

Kunigams jezuitams pradėjus Brazilijos Lietuvių Bendruomenę perorganizuoti, tam reikalui nepritarė Lietuvių Sąjunga Brazilijoje. Čia kilo dideli kivrčai tarp Lietuvių Sąjungos ir kunigų jezuitų, kurie užsitęsė ilgą laiką. Čia vėl "pasidarbavo" J. Antanaitis, dirbdamas "užkulisėse", nes dar tada nebuvo užėmęs Lietuvių Sąjungos Brazilijoje pirmininko pareigų. Vėliau jam užėmus pirmininko pareigas ėjo ta pati nelemta kova tarp Lietuvių Sąjungos Brazilijoje ir Brazilijos Lietuvių Bendruomenės vadovybių. Tos kovos rezultatai visiems gerai žinomi.

Per tą laiką jau daug metų praslinko, kai Brazilijos Lietuvių Bendruomenė veikia iki dabar, kas du metus pravedama rinkimus, kur lietuvių balsų skaičius svyruoja tarp kelių šimtų balsuotojų. Brazilijos Lietuvių Bendruomenėi daug padeda dabar Brazilijoje gyvenantieji kunigai saleziečiai, ypatingai per spaudą, tai yra per vienintelį Brazilijoje išėinantį savaitraštį "Mūsų Lietuva".

Daug pagiežos, neapykantos ir kitokių nesusipratimų buvo išlieta prieš kunigus jezuitus ir dalinai prieš kunigus saleziečius, kada buvo leidžiamas Lietuvių Sąjungos Brazilijoje biuletėnis, kurį beveik visą laiką redagavo J. Antanaitis. Tik paskutiniiais metais, Lietuvių Sąjungos vadovybę perėmus Aleksandriui Bumbliui, ir J. Antanaičiui pasitraukus iš tos S-gos veiklos, dalykai šimtų nuošimčių pagerėjo.

Reikia tik džiaugtis, kad šiuo laiku mūsų kolonijoje žalingi kivrčai aprimo ir visa veikla reikiams teigiamai. Tad reikia tikėtis, kad ir Brazilijos Lietuvių Bendruo-

menės veikla ims stiprėti ir augti.

Brazilijos Lietuvių Bendruomenės veikla ypatingai padidėjo paskutiniu laiku, kuriai dabar labai sekmingai vadovauja valdybos pirmininkas Alfonsas Petraitis ir Tarybos pirmininkas Jonas Tatarūnas.

Bet apie tai, kaip veikia ir dirba dabartinė Brazilijos Lietuvių Bendruomenė pasisakysime sekantį kartą.

Noriu čia dar paminėti, kad ateityje yra geros perspektyvos Brazilijos Lietuvių Bendruomenėi plėstis ir veikti. Paskutiniu laiku man, kaip stebėtojiui, teko dalyvauti paskutiniame Bendruomenės Tarybos posėdyje, kur buvo iškeltas klausimas kad ateinančiais metais, per Brazilijos Lietuvių rinkimus į valdybą ir Tarybą, būtų visuose São Paulo miesto rajonuose, kur gyvena didesnis skaičius lietuvių, būtų suorganizuoti rinkimų komitetai, kaip pavyzdžiui: Vila Zelina, Vila Anastacio, Moinho Velho, Casa Verde, Mooka, ir kitur sudarant Rinkimų Komisijas ir išstatant daugiau naujų kandidatų. Buvo pasigęsta, ypatingai lietuvių moterų ir didesnio skaičius lietuvių jaunimo.

Sekantį kartą pasisakysime apie Brazilijos Lietuvių Bendruomenės veiklą DABAR.

Vysk. Liudvikas Povilonis, Kau-
no ir Vilkaviškio vyskupijų apaštalinis administratorius, tarnybinais reikalais lankėsi Romoje. Jį priėmė Šv. Tėvas Jonas-Paulius II rugsėjo 28 d. ir išklauė jo pranešimą apie K. Bendriją Lietuvoje, po to pakvietė pietums. Spalio 3 d. vysk. L. Povilonis dalyvavo bendroje Šv. Tėvo audiancijoje ir pastarajam įteikė dovanas — Lietuvoje išleista šv. Kazimiero medalį, Šiluvos bazilikos nuotraukų albumą, išėjusius iš spaudos lietuviško Mišiolio tomas. Spalio 14-17 d.d. vysk. L. Povilonis lankėsi Portugalijos Fatimoje ir dalyvavo Europos katalikų vyskupų suvažiavime. Lietuvon grįžo spalio 24 d.

Kun.J. Stš.

LIETUVIŠKOS SPAUDOS RĖMĖJAI
YRA SAVOS TAUTOS GYNĖJAI

DU KLAUSIMAI LAIKRAŠČIO SKAITYTOJUI:

1. AR ATNAUJINOTE ML PRENUMERATA?
2. AR NETURITE GIMINIŲ — DRAUGŲ, KURIEMS GALĖTUMĖTE UŽSAKYTI M.L. ?

**PETRAS ŽARKAUSKAS
ATSVENTĖ 80 METŲ SUKAKTI**

Žarkauskų šeima užbaigė sešiasdešimt metų ir naujus pradėjo su gražia švente. Kadangi Petras Žarkauskas, ilgametis Lapos gyventojas ir V. Anastacio veikėjas, gruodžio 26 peržengė 80-tų metų ribą, tai dūkros ir žentas jam iškėlė didelę šventę. Svečių buvo virš 50. Kai kas net šitoliau atvyko, kaip iš Bahijos Salvadoro - Petras Bilevičius su žmona Rozali, dukrele Elizabete ir uošviene Emilija Petkevičiene. Buvo taip pat daug senų draugų: Povilo Pipiro šeima, Vacio Putvinskio šeima, Lito šeima, Ona Polikaitienė, Marija Jakiūnienė, Lidia Vaneevičienė, Stasė Lukoševičienė, Aleksandras Keršys ir kiti, kurių vardų neprisimenam.

Visi nuoširdžiausiai sveikiname sukaktuvininką, sulaukusį tokio gražaus amžiaus, linkim jam geros sveikatos ir laimės Naujuose 1985 Metuose.

BIOGRAFINIAI DUOMENYS

Petras Žarkauskas gimė 1904 metais gruodžio 26 d. Glukų kaime, Varėnos valsčiuje, Alytaus apskrity. Vaikutis pradžios rusų mokyklą lankė Jokiūose, kurios tačiau nebaigė, nes su šeima pasitraukė į Rują, Mogiliovo guberniją. Šklove buvo vaikų bendrabutyje ir baigė dviklasę mokyklą. Lietuviu kunigui tarpininkaujant, galėjo įstoti į Lugos gimnaziją prie Petrapičio. 1919 m. grįžo Lietuvon, bet mokslų negalėjo tęsti. Tris metus tarnavo kariuomenėje geležinkelio batalione vyresniu puskarininku. Grįžęs į

gimtinę, neužilgo vedė Adelę Maskelytę ir 1929 metais išvyko Brazilijon. Čia buvo kaip tik krizė, tai dirbti turėjo aukso kasyklose Moro Velho, Minas estade. Vėliau dirbo kaip naras prie tilto statybos Porto União ant Iguacu upės. Pagaliau pasiekė São Paulę ir pradėjo dirbti vokiečių kompanijoje Chemnitz prie statybos. Po 9 metų pats tapo rangovu ir taip dirbo 20 metų iki pensijos.

Petras Žarkauskas gyveno Lajpajau jau 32 metus. Nuo pat pradžios dalyvavo lietuvių veikloje, buvo ilgametis Sąjungos narys, pinigais ir darbu prisidėjo prie V. Anastacio lietuvių mokyklos statymo ir vėliau už laikymo.

Rusams okupavus Lietuvą, buvo sustabdytas mokyklų išlaikymas iš Lietuvos. Tuomet susiorganizavo V. Anastacijoje mokyklos priežiūros būrelis, kuriam Petras Žarkauskas nuolat pirkavo. Nors mokykla daugiau neveikė, tačiau rūmuose nuolat būdavo ruošiami parengimai, pietūs ir šokiai. Tai būdavo proga lietuviams susitikti, pabendrauti ir palaikyti draugystės ryšius. Visą šį darbą organizavo Žarkauskų šeima ir kiti dosnūs V. Anastacio lietuviai.

Petras ir Adelė Žarkauskai susilaukė dviejų dukrelių. Vyresnioji Stasė ištekėjo už Juozo Valučio. Jaunesnioji Genė baigė universitetą ir jau 15 metų kai dirba atsakingą darbą São Paulo estado gubernatoriaus rūmuose.

Mums yra miela prisiminti ir paminėti šį darbštų ir atkaklų lietuvių patriotą, kuris įdėjo daug darbo ir lėšų lietuviškų reikalų palaikyme. Mūsų prisiminimas ir pagarba nuolat lydės Petrą Žarkauską, o Dievas jam teduoda stiprybės ir geros sveikatos.

**LIETUVIS
TUKANŲ CIVILIZATORIUS**

Amazonijoje išėjo pirmas tukanų kalba leidinys - la CARTILHA TUKANO. Tai tukanų kalbos elementorius. Išleido Manaus, Amazonijos Svietimo Ministerija - Secretaria da Educação e Cultura. 74 puslapių knygelė, keturių spalvų viršelis / su ilgasnapiu paukščio tukano figūra /, su iliustruotom pamokom. Veikalo autorius - lietuvis salezietis kun. Kazimieras Bėkšta.

Svietimo Ministerija veikalo pristatyme nurodo, kad tai pirmasis leidinys, išleistas "Amazonijos Kultūrinių Savybių Saugojimo Programos" Dabartinės valdžios remiama, Programa rūpinasi išsaugoti kultūrinį - kalbinį lobyną, esantį vietos indėnų bendruomenėse.

Vadovėlis - elementorius bus naudojamas Aukštojo Rio Negro rajonuose, apgyvendintuose daugiausia tukanų kalbinės grupės".

Sveikinimai mūsų tautiečiui, ilgus metus pasišventusiam bendrauti su kelioms Amazonijos, Manaus apylinkių, indėnų tautelėm, besimokant jų kalbos, išigilinant į jų papročius, stengiantis juos suprasti, kad jie ir lengviau suprastų ir priimtų misio neriaus jiems nešamą ir skelbiamą Evangeliją.. Jis kelia jų, dažnai pavergtų, nevisuomet tinkamai suprastų, Brazilijos indėnų kalbą ir kultūrą.

Kaip Piratiningoje, São Paulo, kun. jėzuitas Josė Anchieta prieš 400 metų įėjo į "tupi" indėnų - brazilų istoriją, taip mūsų kun. Kaz. Bėkšta Amazonijoje gyvai išterpia į "tukano" genties civilizaciją ir jos istoriją. Be jokio asmeninio išskaičiavimo, o tik Kristaus meilės vedamas.

Tokiems asmenims gili mūsų pagarba.

Už lietuvišką knygą ir spaudą lietuviai tlek daug kovojo ir kentėjo. Dabar lietuviška knyga stovi ir dulka kioskų lentynose, laukdama, kol kas ją nupirks.

Geriausia dovana:

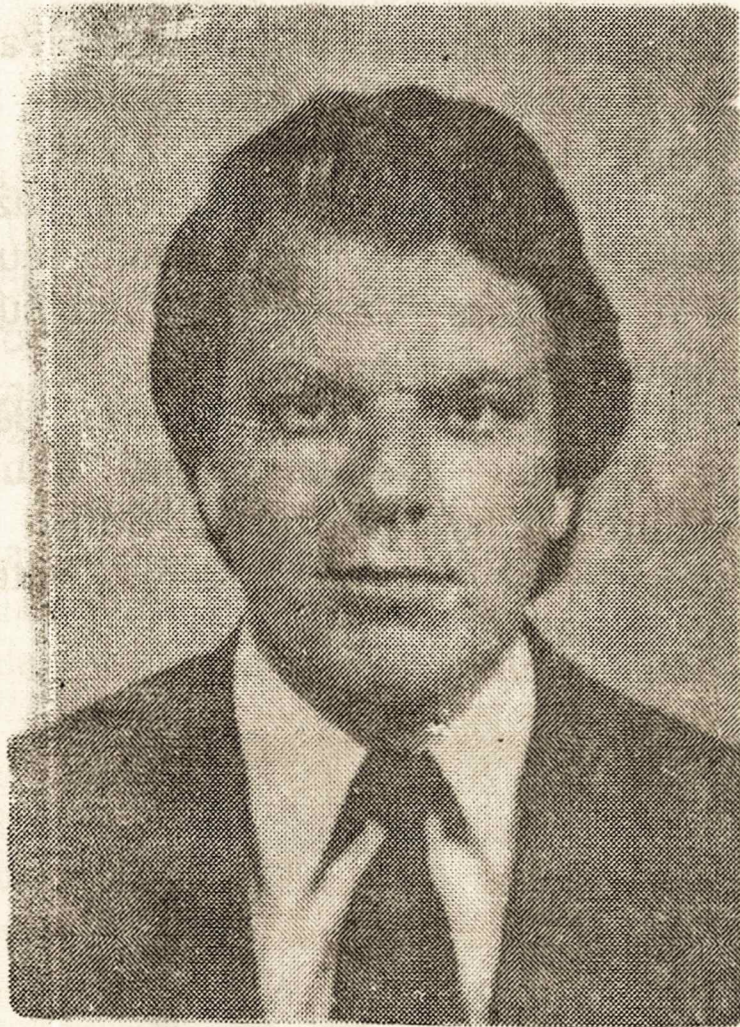
GIMTADIENIŲ VARDINIŲ METINIŲ PROGA

UŽSAKYKITE "MŪSŲ LIETUVA"

GIMINĖMS - DRAUGAMS - PAŽĪSTAMIEMS

Šią brangią dovaną jie prisimins 50 kartų - visus metus

LIETUVIŲ KILMĖS ADVOKATAS ATIDARO NAUJĄ RAŠTINĘ

ADV. DR. EDSONAS DEOMKINAS

Jis gimė prieš 35 metus Bras rajone. E. Deomkinas baigė S. Bernardo do Campo Universiteto teisės fakultetą. Šalia advokato profesijos jis reiškiasi taip pat kaip tapytojas, medžio skulptorius ir poetas. Savo darbo kūrinius yra jau išstatęs parodose prie jūros ir Praça da República. Šiuo metu jis ruošia spaudai savo poezijos rinkinį. Sako, kad buvęs Brazilijos prezidentas Janio Quadros labai mėgsta jo poeziją ir ketina parašyti įvadą poezijos rinkiniui. E. Deomkinas tikisi bendradarbiauti su savo kūryba MŪSŲ LIETUVOS portugaliskame priede.

IŽENGUS Į NAUJUOSIUS METUS

Metai, kuriuos jau pradėjom yra mums ypatingo įsipareigojimo ir veikimo metai.

Tai ne tik apžvelgimas jau besibaigiančių mūsų Kazimierinių Metų su visais įsipareigojančiais nusistatymais. Šiomet yra ir Tarptautiniai Jaunimo Metai / į kurių problematiką įeina ir lietuvių jaunimas bei kolonijos ateitis /; yra ir naujo lietuvių vyskupo apsilankymo metai / kas irgi turi palikti tam tikrus, iš anksto paruoštus, pėdsakus mūsų kolonijos gyvenime /

Yra ir kitam, jau visai artimam, visos tautos jubilėjui, ruošimosi metai - šeštam Lietuvos krikšto šimtmečiui, kuris bus švenčiamas 1987 metais.

Visa tai skatina burti draugėn visas mūsų dar turimas jėgas / senimą ir jaunimą / ir siekti apvarstyti bendrų konkrečių tikslų.

/ KPG /

Lietuvių kilmės advokatas Edson DEOMKINAS atidarė naują raštinę Sto Andre mieste, av. Novo Horizonte 213, conj. 02, Vila Sacadure, Cabral rajone. Čia bus advokato studija ir nekilnojamo turto įstaiga.

Atdidarymo iškilmės buvo gruodžio 6 d. Naujas patalpas pašventino kunigas Jorge iš šv. Jadvygos bažnyčios - Rudge Ramos - Deomkinų šeimos draugas. Be Deomkinų šeimos - dr. Edsono, žmonos Mirian Saez, dukters Rachel ir sūnaus Ricardo, dalyvavo Sto Andre burmistro atstovas Luiz Oliveira, 4 - tos nuovados policijos viršininkas dr. Guilherme Rosalin, S. Caetano do Sul policijos delegatas dr. Antonio Pereira Caldas Mesquita, MŪSŲ LIETU

VOS bendradarbis Alfonsas Kublickas, kiti klientai ir šeimos draugai. Iš viso buvo apie 250 žmonių.

Dr. Edson Deomkinas advokatas, apie save ML - vai mažai žinių, tedavė. Sako, kad jo senelis, gimęs 1902 m. rugpj. 25 d., Brazilijon atvyko 1927 m. ir dirbo prie cukrinių nendrių Ribeirao Preto apylinkėje. Vėliau atsikėlė gyventi į Moka, Vila Zelina ir 28 metus jis gyveno S. Caetano.

Dabar, dar sveikas, gyvena Sto. Andre, Morrados gatvėje, Vila Valparaizo. Su žmona Vera Nikolenco turėjo 6 sūnus, 10 anūkų ir du proanūkus. Makismo ir Veros vaikai yra Maria, Mikolas, Antanina, Paulius, Petras ir Luordes.

Adv. EDSONO DEOMKINO raštinės atidarymo iškilmų svečių dalis iš kairės: Mirian Saez Deomkinas, Dr. Edsonas Deomkinas, Luiz Oliveira / Sto. Andre burmistro atstovas /, Dr. Guilherme Rosalin / Sto. Andre 4 - to policijos skyriaus delegatas /, Dr. Antonio Tavares Pereira Caldas Mesquita / S. Caetano policijos delegatas / ir LM bendradarbis Alfonsas Kublickas.

ADVOCACIA E IMÓVEIS

EDSON DEOMKINAS

Direito CIVIL - Dir. CRIMINAL

Direito TRABALISTA

Av. Novo Horizonte, 213 - Conj., 2

COMPRAS - VENDAS -

FONE: 449-4379 ADMINISTRAÇÃO DE BENS

Vila Sacadura Cabral - S. André

V A I K Ų E G L U T Ė

Gruodžio 23 šv. Kazimiero salė užpildė mažieji lietuviukai su savo tėvais bei seneliais. Juk vaikų "Kalėdų eglutė", kurią suruošė lietuvių kilmės mažieji, vadovaujami jaunos jų vadovės ir mokytojos, p. Liucijos Banytės, BL Bendruomenės valdybai gyvai skaitant.

O juos, tokius "pipiriukus" /pradedant gal nuo 4 - 5 metų /, nelengva surinkti, palaikyti, pamokyti - išmokyti šokti ir lietuviškai dainuoti vaikus, kurie šeimoje dažnai nei vieno lietuviško žodžio negirdi. Tačiau p-lė Liucija įstengė ką nors padaryti - ir parodyti, kad nors šis tas dar galima pasiekti.

Vaikai, daugumoje didžiudamiesi savo tautiniais rūbais, išsirikiavę ant scenos, įėjusį Kalėdų Senelį /Claudio Luiz d'Alessandro/ gražiai lietuviškai pasveikino: "Sveikas, Kalėdų Seneli."

Ana Paula Tatarūnaitė lietuviškai pristatė "Kalėdų mintis", Klaricei Bacevičiutei švelniai palydint pianinu. Paskui pasipylė jaunučių lietuviški šokiai su daina: Sėjau rūtą, Grybs, baravyks; Bitute; Buvo dėdė Vilniuj; Pučia vėjas; Klumpakojis... Šokius ir dainas pianinu palydėjo Regina Karsokaitė. O Silvia Bellacosa nušvietė portugališkai lietuvišku, Kūčių prasmę.

Paskui Kalėdų Senelis iš, rodos, niekad netuštėjančio maišo sėmė ir dalino mažyčiams dovanas, kurias parūpino BL Bendruomenė.

Vienas mažiausių, pabūgęs ilgabarzdžio Kalėdų Senelio, nedrįso užkopti ant scenos ir su kitais šokti ir dainuoti, tačiau salėje, prisiglaudęs prie mamytės, kartas nuo karto drąsiai vienas užtraukdavo "Pučia vėjas", linksmi nuteikdamas visą publiką. Manau, kad jis ir namie dar traukia tą lietuvišką dainelę./

Prisišokę, prisidainavę ir pilni kalėdinių dovanų, mažyčiai ėmė vaišinti savo tėvelius arbata su lietuvišku pyragu / kuo pasirūpino mamytės./

Visiems buvo malonu praleisti valandėlę bendroje linksmoje lietuviškoje aplinkumoje, kur, su vaikais, dalyvavo ir jų tėvai, seneliai bei šeimų bičiuliai.

Gražus - ir būtinai reikalingas - toks jau iš mažens pratinimas visuomeniniam lietuviškam veikimui. Tačiau jis įmanomas tik suaugusiems, tėvams padedant.

Su apgailestavimu buvo pastebėta, kad ir dėl šios "Kalėdų eglu-

tės" nevisi vaikai, kurie buvo ruošiami, susirinko. Ir kad nepaprastai sunku ką nors tobulesnio su jais paruošti, kai trūksta ištvermės, patvarumo. Ateina į pamokas viena, antra kartą, paskui visą mėnesį nepasirodo; vieną kartą ateina vieni, kitą kartą kiti... Ir taip sunku ką nors sulipdyti.

Aišku, ir čia nevisa vaikų kaltė. Yra tėvų, kurie supranta reikala, ir su pasišventimu ugdo savo vaikuose lietuviybę, bet yra ir manančių, kad jie daro didelį malonumą, leisdami ar atveždami vaiką į lietuvišką mokyklą. Kai tuo tarpu tik turėtų dėkoti, kad šioji tokia lietuviška mokykla yra, ir ją pasinaudoti, ir ją palaikyti.

Ir savo vaikams padėti pramokti lietuviškai šeimoje, arba šeimoje papildyti tai, ką mokykloje pramoko.

Kitur lietuvių šeimos su mažais vaikais įsivedė lietuviškus "vaikų darželius", kur vaikai žaidžia, šoka, dainuoja, kalba tik lietuviškai. Tokie "darželiai" gali būti ar tai vienoje pastovioje vietoje, ar juos "persodinant" iš vienos šeimos į kitą. Tik reikia susitarimo, nusistatymo ir patvarumo. Reikia gal ir nemažo pasišventimo. Betgi be pasišventimo nieko kilnaus negalima pasiekti.

Taigi lietuviška šeima, darželiai, mokykla - gyvybinės priemonės vaikų lietuviškumui ugdyti. Kitos išeities lietuviybei palaikyti nėra.

/ KPG /

MŪSŲ MIRUSIEJI

1984 m. gruodžio 2 dieną Rio de Janeiro mirė ANTONIO HENRIQUE LOUREIRO, vedęs lietuvaite, šeduviškę Angelę Vyčaitę. Mirė gana jaunas, nesulaukęs 52 metų amžiaus. Paliko, be našlės, dukrelę Ana-Paulą. 7-tos dienos Mišios buvo gruodžio 9 dieną, dalyvaujant nemažam būriui giminių ir draugų.

/ J.E.P. /

Nauji metai turėtų būti džiaugsmo ir vilties diena. Mes tačiau juos pradėjome liūdnai. Gruodžio 31 d. N. S. do Carmo ligoninėje, po operacijos mirė PAULINA SUKAREVICIENĖ. Per Naujus Metus ji buvo palaidota Nova Cachoeirinha kapinėse, negailestingai lyjant smarkiame lietui. Į paskutinio poilsio vietą velionę palydėjo kun. Petras Rukšys, labdaros Ratelio nariai ir keli kaimynai iš Bom Retiro. Laidotuvėmis rūpinosi

Labdaros Ratelis ir Albertas Varkala iš Casa Verde. Visas išlaidas padengė Labdaros Ratelis. 7 - tos dienos Mišios buvo šv. Eduardo bažnyčioje, Bom Retiro, šeštadienį, sausio 5 d. ir Casa Verde per lietuvių pamaldas sekmadienį.

Liūdesy likęs sūnus Petras dėkoja Albertui Varkalai, Irenai Skurkevičiutei, Onai Rudžiūtei, Sofijai Mišukaitei ir visam Labdaros Rateliui už pagalbą ir užuojautą.

KATERINA PODERYTE SKEMIENĖ

mirė sausio 4 d. Ipirangos ligoninėje. Velionė jau kiek laiko turėjo širdies negalavimus, o paskutiniu laiku dalykai susikomplicavo, tai ir širdis neatlaikė. Ji buvo pašarvota ligoninės šermentinėje ir sudeginta V. Alpinos krematoriume.

Katerina Poderytė buvo gimusi Kaune 1911 metais birželio 3 d. Su šeima atvyko Brazilijon 1927 m. Čia 1931 m. ji ištekėjo už Prano Skėmos ir gyveno V. Zelinoje. Liūdesy liko dukterė Regina ir anūkas Osvaldo Henrique. Velionė buvo pamaldi moteris ir nuolatinė V. Zelinos bažnyčios lankytoja.

7 - tos dienos Mišios bus sausio 12 d. 7 val ryto V. Zelinos bažnyčioje. Mūsų užuojauta dukrai Reginai ir anūkiui Osvaldui. Mielai a. a. Katerinai amžino poilsio ir ramybės.

KALENDORIUS MALDŲ UŽ LIETUVĄ

Amerikos Lietuvių Katalikų Religinė Tarnyba skelbia šiems metams kalendorių maldų už Lietuvą. Apie tai bus daugiau sekančiame ML numery. Čia tik artiau liečiantys duomenys:

SAUSIS

- 5 : Pietų Amerikos Liet. Kat. Kunigų Vienybė, São Paulo
- 19 : Lietuvių R. Kat. šv. Juozapo Bendruomenė, São Paulo
- 23 : Liet. Kat. Moterų D - ja, São Paulo
- 27 : Fatimos Marijos parapija, Montevideo
- 31 : Gyvasis Rožančius, Buenos Aires

São Paulo Liet. Kunigų Vienybė nustatė tą Maldos Dieną už Lietuvą perkelia į sausio 31, kviečiant visus liet. kunigus į šv. Kazimiero parapiją metinei Don Bosco šventei.

S V E I K I N I M A I

Sv. Kazimiero parapiją bei "Mūsų Lietuvą" Kalėdų švenčių ir Naujųjų Metų proga pasiekė daug visokiausių sveikinimų ir linkėjimų-žodžiu ir raštu, iš arti ir iš toli, - kaip JAV, Kanada, Argentina, Italija, Japonija, Lietuva...

Dauguma jų-įprastiniai, šabloniški, kas metai pasikartojantieji; kiti daugiau "atkurti", asmeniniai, su platesniais akiračiais, kaip antai: "Sveikiname "Mūsų Lietuvos" leidėjus, redaktorius, bendradarbius, skaitytojus bei šv. Kazimiero parapijos kunigus..." "Linkime jums..., kad galėtumėt tarnauti Dievui ir mums, lietuviams." "Linkime daug išvermės sielovados ir spaudos darbe..."

"Džiugių Kristaus Gimimo švenčių ir Dievo palaimos Naujuose 1985 Metuose" siunčia visiems vyskupas Paulius A. Baltakis, OFM, vyskupas Lietuviams Katalikams Išeivijoje.

T. Jonas Kidykas, SJ. siunčia iš Čikagos "visiems pažįstamiems gausių malonių linkėjimus Kalėdų švenčių ir Naujų Metų proga".

T. Petras Daugintis, SJ., prisiūsdamas 35 dol. ML-vos prenumeratai, jis prašo perduoti mano nuoširdžiausius Kalėdų sveikinimus mano mieliems pažįstamiems Mocos gyventojams, plačios šv. Kazimiero parapijos tautiečiams, MŪSŲ LIETUVOS talkininkam.

O armėnų katalikams Pietų Amerikoje skirtas vyskupas /salezietis/ Dom Vartan, rašydamas portugališkai, sako: "Que os homens aceitem a mensagem do Menino-Deus, se libertem interiormente e respeitem a liberdade de cada povo." "Prieš tai dar prieda: Agradeço e retribuo os votos do Santo Natal aos irmãos e fiéis da Comunidade Lituana também em nome dos Armênios Católicos do Brasil".

GAVO PLOTKELE

Kunigai būtų norėję aplankyti prieš Kalėdas galimai daugiau lietuvių šeimų, tačiau ir laikas, ir gyvenimo sąlygos neleido tai padaryti. O vis tik dar daug lietuvių šeimų švenčia Kūčias pagal lietuviškus papročius - su "plotkele" ir lietuviškais patiekalais.

Ne vienas užsuko į kleboniją pasiimti plotkelių; kitiems gi, ypač tolimiesiems, šv. Kazimiero parapijos

unigai jas pasiuntė paštu. Nors susidarė ir daugiau išlaidų, bet gi, atrodo, parapijiečiai liko patenkinti, "aplankyti" nors ir per paštą pasiūsta plotkele. "Vienas kitas parašė džiaugdamasis ir dėkodamas; daug kas telefonu skambino ir iš toliau, pranešdami gavę "Dievo pyragą" ir už tai dėkodami.

Kartu su plotkele buvo įdėtas ir lapelis portugališkai "Kūčios - a ceia da vigilia", paaiškinant Kūčių prasmę ir pateikiant apeigų "ceremonialą." Ne viena šeima - su seneliais, vaikais ir anūkais - išpildė visa, kaip ten parašyta. Ir visi liko giliai sužavėti. "Labai ačiū už gražią Kūčią, rašo viena senelė iš Chora Menino /Casa Verde/; "Visa šeimyna gražiai meldėsi: mano sūnus vedė maldas, o mes visi kartojome. Tas viskas sujaukino ir sujungė. Mano anūkėms džiaugėsi, kad lietuviai taip gražiai kūčias sutinka. Visa tai palieka gerą įspūdį jauniems ir seniems. O kitas pabrėžia: "Quero agradecer a brilhante ideia de enviar - nos para a Noite de Natal o Pão de Deus e a oração para que toda nossa familia e amigos participassem na ceia. Todos nos ficamos felizes..."

SVEČIAI IR VIEŠNIOS

Kalėdų ir N. Metų Švenčių proga São Paulo mieste lankėsi pas gimines ir iš toliau atvykę svečiai - viešnios. Iš Kanados atvyko dvi lietuvaitės, gimusios Brazilijoje - Alma Šlapetytė Padolskienė ir Aldona Gudanavičiūtė Lukošienė, iš Venezuelos buvo atvykę Aras ir Sandra Saldytė Mažeikos. Sausio 4 grįžo atgal į Čikagą Paulius Lukoševičius, praleidęs šventes pas savo gimines V. Zelinoje.

Gal bus buvę ir daugiau svečių, tačiau ML korespondentams nepasisekė gauti daugiau žinių šiuo atžvilgiu.

SNIEGUOLĖ - ŽURNALISTĖ

Snieguolė Zalatorė, žiemą dirbusi, kaip kelių lietuviškų laikraščių korespondentė, Brazilijoje ir Venezueloje, nuo sausio pradžios, 1985, įstojo į darbą vietinėje amerikiečių spaudoje - "State Journal Register" laikraštyje. Jaučiasi patenkinta. Ten "viskas nauja ir įdomu". Ir neužmiršta Brazilijos.

BALSAS IŠ TĒVYNĒS

Rugpjūčio-spalio mėnesiais Brazilijoje viešėjo, atvykęs iš Kauno, Gediminas Sukys, nesimatus su broliu Algirdu, gyvenančiu São Paulo mieste, 40 metų.

Grižęs į Lietuvą, kur turi darbą ir šeimą, prisimena gražius įspūdžius turėtus Brazilijoje.

Jo brolis, Algirdas Šukys, yra vientelis iš naujų ir senų imigrantų, kuris 38 metus išdirbo toje pačioje firmoje - Geral Motors, kaip gamybos vedėjas, "supervisor geral de produção

VETERANŲ PIKNIKAS

Sausio 20 dieną, Šv. Juozapo Bendruomenė rengia Veteranų Pic-Nic Lituanikoje.

ŠALPOS RATELIS

Grudžio mėnesį prie Šalpos Rateljio prisidėjo savo įnašu:

P. B..... Cr.50.000
Jonas Jakatanvisky Cr.30.000
Petras Simonis Cr.50.000

Dosniems aukotojams gili paėka. Lai Viešpats jiems gausiai atlygina.

SOLIDARUMO ĮNAŠAI BLB-nei
Nuo 1984 m. birželio 1 d. iki lapkričio 25 d.

50. Antanas Golskis
51. Vytautas Vosylius Cr.10.000,
52. Vitalis Balvočius
53. Alfonsas Petraitis
54. Rože Petraitis
55. Irutė Petraitis
56. Sergio Liblik
57. Onutė Liblik
58. Jonas Tatarūnas (Tévas)
59. Emilija Šlikta
60. Eugenija Šlepetienė Cr.20.000,
61. Antanas Augustaitis
62. Stasys Šatas
63. Stasys Vancevičius
64. Lidia Vancevičius
65. Marija Jakiūnas
66. Aleksandras Vinkšnaitis
67. Magdalena Vinkšnaitis
68. Aleksandras Vinkšnaitis/1985 m.
69. Nijolė Vinkšnaitis/1985 m.
70. Asta Braslauskas/1985 m.
71. Eduardas Vinkšnaitis/1985 m.
72. Veronika Dimšienė Cr.8.000,00
73. Viktoras Tatarūnas
74. Angelina D. Tatarūnas

Dėkojame visiems tautiečiams kurie įnešdami solidarumo mokestį BLB-nei, remia lietuvišką veiklą mūsų kolonijoje.

BLB-nės Valdyba

LIETUVIŲ ŠEIMOS KALBA YRA
LIETUVIŲ KALBA

FÁBRICA DE GUARDA - CHUVAS

Guarda Chuvas de todos os tipos. para homens, senhoras e crianças.

Mini-sombrinhas. tipo Italiano e Alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Rua Coelho Barradas,104 - V. Prudente - Fone: 274-0677

Res.: 274-4886

MŪSŲ ŽINIOS

NAUJOS SPAUSDINIŲ KAINOS

Su Naujais Metais pakilo ir spausdinių bei laikraščių kainos. Dabar jau mes mokame už skaitomus laikraščius Cr. 1000. "Mūsų Lietuva" irgi, deja, turi pakelti savo atskiro numerio kainą iki Cr. 700, o metinę prenumeratą iki Cr. 30.000. Daug ML skaitytojų prie prenumeratos dar prideda ir auką, kaip mes matome iš skelbiamų prenumeratos apsimokėjimų. Visiems suprantantiems ir dosniems skaitytojams širdingai dėkojame.

LIETUVIŲ IMIGRANTŲ PAMINKLO VAJUS

Prie Lietuvių Imigrantų Laisvės Paminklo statybos praeitų metų gale, savo įnašais prisidėjo sekantys asmenys ir organizacijos:

1. Kazimieras Skarupskas Cr.100.000
2. Eugenija Slepetytė Cr.200.000
3. Jonas Juodelis Cr.20.000
4. Sv.Juozapo Lietuvių Bendruomenė Cr.125.000
5. Audra ir Tomas Katafay Cr.100.000

Taigi jau 34 tautiečiai ir organizacijos prisidėjo prie paminklo statybos, aukodami Cr. 2.220.000. Laukiame ir tikimės, kad dar daugiau tautiečių prisidės prie mūsų paminklo užbaigimo.

Visiems nuoširdus ačiū.

Muziejaus ir Archyvo Komisija

PARAMA ML-vai IR PARAPIJAI

Švenčių proga Petras Paliepis panoro ir lietuvių spaudai pakelti nusmukusią finansinę nuotaiką, pasiūsdamas Cr. 100.000 auką. Dosiame tautiečiui ML administracija nuoširdžiai dėkoja.

Inž. Gražvydas Bačelis pasiuntė Cr. 40.000 auką, kaip paramą parapijai. Už ką ir jam saleziečiai dėkoja.

Saleziečiai kasdien meldžiasi už visus tuos, kurie darbu, malda bei auka padeda jiems gyvenimo ir apštalavimo darbe. Be to, paskutinę kiekvieno mėnesio dieną laikomos Mišios saleziečių įkūrėjo, šv. kun. Jono Bosco, garbei ir jos yra aukojamos už visus saleziečių bendradarbius ir geradarius.

Šio "ML" numerio

GARBĖS LEIDĖJAS

PETRAS ŽARKAUSKAS

80-ties metų gimtadienio proga (gruodžio 26 d.)

Širdingai sveikiname mielą sukaktuvininką ir jam dėkojame už paramą mūsų spaudai.

Redakcija ir Administracija

Aliança Lituana Brasileira de Beneficência e Assistência Social

Cumprindo as determinações legais dos seus Estatutos, Artigos 29o e 33o, convocam os seus socios para Assembléia Geral Ordinária, a realizar-se no dia 20 de Janeiro de 1985, ás 17 horas, em sua séde social à Rua Lituânia, 67 - São Paulo - Moóca, a fim de deliberarem a seguinte Ordem do Dia:

- a) - Abertura e leitura da Ata anterior;
- b) - Relatório da Diretoria;
- c) - Apresentação do balancete anual;
- d) - Relatório da Comissão Revisora e seus pareceres;
- e) - Eleições dos membros da Diretoria, Comissão Revisora e seus suplentes para bienio 1985/1986.
- f) - Vários assuntos de interesse da Aliança.

Não havendo número legal para a reunião em primeira convocação, ficam os srs. associados convocados desde já para se reunirem em segunda convocação ás 17:30 horas, no mesmo dia e local e será considerada válida a reunião com qualquer número de socios presentes.

São Paulo, 02 de Janeiro de 1985

Aniele Dutkus
Secretária

Alexandre Bumblis
Presidente

JAV-bése APIE BRAZILIJA

Buęs Lietuvos konsulas São Paulo, p. Povilas Gaučys, negali užmiršti Brazilijos ir savo tautiečių. Jis rašo, kad, grįžęs namo, penkis kartus kalbėjo per radiją apie Braziliją ir São Paulo lietuvius. Sakosi taip pat privačiai informavęs USA veikėjus. "Atidarydamas dail. Dobužinskio Lietuvos istorinių peizažų parodą, raginau Lietuvių Fondą surengti reprezentacinę žymiausių mūsų dailininkų parodą Pietų Amerikoje: São Paulo, Caracas ir Buenos Aires. Fondo vadovai žadėjo šį pasiūlymą apsvarstyti".

P. Gaučys dar pabrėžia, kad labai reikalinga palaikyti gyvą Lietuvos bylą Brazilijos visuomenėje. Ką galima pasiekti ypač per vietinę spaudą.

"Būtų gerai, pabrėžia, kad kas nors imtųsi versti Lietuvos Katalikų Bažnyčios Kroniką į portugalų kalbą. Tam ir lėšų būtų galima gauti."

PRANEŠIMAS

Šiuo pranešu, kad š. m. sausio 27 dieną yra šaukiamas visuotinis metinis šv. Juozapo Vyrų Brolijos susirinkimas, kuris įvyks tuoj po 11 val. Mišių Jaunimo Namuose, Vila Zelinoje. Prašau visus Brolijos narius dalyvauti

Antanas Rudys

Šv. Juozapo V. B. Valdybos
pirmininkas

L I T U A N I K O J
JAUNIMO STOVYKLA

São Paulo "Palangos" vietininkijos skautai ruošia vasaros stovyklą Lituanikoje sausio /janeiro/ mėnesį nuo 19 iki 27 dienos.

Esant Tarptautiniams Jaunimo Metams, stovykla yra atvira visiems lietuvių kilmės vaikams ir jaunimui /nuo 6 iki 20 metų/. Informacijoms kreiptis į p. Eugeniją Bacevičienę, /telefonas 63.93.43 /

90-793-319